

Van groentewinkeltje tot supermarkt: familie Visser

In het archief van de Historische Kring zitten inmiddels heel veel mooie, bijzondere en unieke foto's en zo nu en dan pikken we er een uit waar wat meer over te vertellen valt. Zo ook over deze foto van Wigle en Baukje Visser-de Jong. Ze staan hier in de winkel in de Midstrjitte 52. De foto is gemaakt midden jaren zestig vorige eeuw. Zelf woonden ze er toen niet meer want in 1961 werd de zaak voortgezet door zoon Piet en zijn vrouw Eelkje, maar Wigle en Bauk bleven gewoon meehelpen.

Terug in de tijd

Bij Piet en Eelkje thuis in de A.H. Trompstrjitte 13 praten we over wat er over vroeger bekend is. Piet (79) weet niet precies wanneer zijn pake Minze en beppe Wiepkje de groentezaak zijn begonnen en op welke plek. Hij vermoedt dat het in de Bewaar-skoallesteech was. Pake Minze, wiens vader visserman was, werd geboren in 1873 en overleed in 1922, 49 jaar oud. Om in het onderhoud van hun grote gezin, ze kregen 9 kinderen, te voorzien zette beppe Wiep (geboren in 1876) de zaak voort, daarin bijgestaan door onder anderen zoon Wigle. Dat moet heel hard werken en niet gemakkelijk voor haar zijn geweest; maar ze was een sterke vrouw, want ze werd maar liefst bijna 101 jaar oud! In de Leeuwarder Courant van december 1976 stond een klein stukje over haar. Ze had een goede oude dag, genoot van haar negen kinderen en had op dat moment 24 klein- en 28 achterkleinkinderen.

Zoon Wigle, geboren in 1909, de vader van Piet, zette de groente-

winkel voort in de Midstrjitte nr 52 en trouwde met Baukje de Jong (geboren 1911) uit Heeg. Zij kregen drie zoons, Minze (1939), Piet (1940) en Jelte (1942-2011).

Het was flink aanpoten in die jaren; Woudsend had heel veel winkels en de zaak van Wigle en Bauk Visser was niet de enige die groenten verkocht. Toen zijn vader op een gegeven moment een tijdje ziekelijk was, werd Piet, toen 14 jaar oud, van de Ulo (in Balk) gehaald om mee te helpen. Broer Minze had, zoals dat heet, 'niks' met de winkel en ging verder leren. "Och, dat ik toen mee ging helpen was heel gewoon in die tijd", zo reageert Piet, "ik vond het niet erg en vanaf die tijd heb ik het jarenlang samen met mijn vader gedaan. We konden goed met elkaar opschieten".

Transportfiets

Van Wigle hebben we in het archief ook een foto waarop hij met zijn transportfiets over de Dyk fietst, voorop een krat vol diverse groente. Piet: "Ja dat is een vertrouwd beeld uit die

tijd: mijn vader op de transportfiets als hij aan het 'súteljen' was en bestellingen bezorgde in Woudsend en wijde omgeving. Mijn moeder deed de winkel en het huishouden. Mijn vader en ik haalden onze groente en fruit twee keer per week op de veiling in Koudum. Dat deden we met de bakfiets. Vaak reed ik daar op en fietste mijn vader er naast. Soms gingen we twee keer op en neer. Grossiers en groothandels waren er toen niet." Op een gegeven moment verhuisde de veiling naar Sneek en Piet herinnert zich dat de bakfiets soms zo afgeladen vol was dat hij in het midden van de aangekochte kratten groente een soort tunnel vrijhield om op de weg te kunnen kijken, waar in die tijd ook de auto's -weliswaar heel weinig- reden. De groenten en het fruit dat te koop was, was seizoengebonden, dus geen sla en verse andijvie e.d. in de winter. Piet: "Ik weet nog dat daar verandering in kwam toen een kweker in Rijs kassen liet bouwen. Maar aan die koopwaar hing wel een prijskaartje".

Op de foto boven Wigle Visser op de bakfiets op 'it krús fan de Dyk' en op de foto onder zoon Piet 'bûtenút oant súteljen'.

groente en naar kruiden als peterselie. Piet weet nog: "Dat konden we in het begin uit de moestuin van Busscher halen". Ook kwamen vertegenwoordigers langs en werd het assortiment uitgebreid met onder andere blik- en flesgroente. Ook de pleziervaart op het water nam flink toe, dus de klandizie en het assortiment breidde behoorlijk uit.

Supermarkt

Het aantal winkels nam in de zestiger jaren sterk af. Piet: "Wij zetten door en hadden de langste adem. Gingen ook uitbreiden met kruidenierswaren en kochten het huis naast de winkel (nr 54) op de hoek van de Wiide Steech. Er kwam een grote verbouwing, maar we bleven wel gewoon open voor zover dat ging". Inmiddels was hun gezin uitgebreid met dochter Sietske, geboren in 1962, en vier jaar later kwam zoon Wigle.

Die verbouwing had ook een andere reden. In Sneek, aan het Grootzand, was inmiddels de eerste supermarkt in de regio geopend door de familie Poiesz, ook ooit begonnen als groentewinkeltje. Meegaan met de tijd was een noodzaak, dat realiseerden Piet en Eelkje zich heel goed. Poiesz had een eigen groothandel en Piet kon daar ook inkopen: "Vaak zelfs goedkoper dan bij andere groothandels". Het assortiment nam steeds meer toe, er werd personeel aangenomen, kortom de zaken gingen goed. De andere supermarkt in Woudsend, die van Heert Tolsma (Végé) aan De Dyk, stopte er op een gegeven moment mee en zo was de zaak van Piet en Eelkje, onder de naam Brug supermarkt de enige levensmiddelenwinkel in Woudsend. Brug was een groothandel in Bolsward.

Later kwam er voor het vervoer een motorbakfiets, waar Piet ook wel op reed, hoewel hij (nog) geen rijbewijs had. Glimlachend: "Och, men keek niet zo nauw, maar ik kreeg wel een waarschuwing. Er was ook vaak iets stuk aan dat ding en dan probeerde onze technische man Jan Osinga of Roel de Boer dat te repareren, vaak met succes. Die motorfiets heeft heel wat jaren dienst gedaan".

Overname

Inmiddels had Piet bij gezamenlijke kennissen in Terkaple Eelkje de Vries ontmoet. Ze trouwden in 1961, namen de winkel over en gingen net als

Piets ouders achter de zaak wonen. Eelkje had in diverse winkels gewerkt en had de nodige ervaring opgedaan. Vader Wigle en moeder Baukje verhuisden met jongste zoon Jelte naar (toen) het huis van kaaswinkel Gosse Bakker, schuin aan de overkant (Midstrjitte 81). Beiden hielpen tot hun overlijden mee in de winkel. Wigle overleed in 1988 op 79-jarige leeftijd, Baukje drie jaar later; zij werd 80 jaar.

Hoewel er in die tijd veel concurrentie was van de vele winkels in Woudsend, gingen de zaken goed. Er veranderde veel: door de komst van de zeilschool was er vraag naar andere soorten

Visser's BRUG zelfbediening

Naast het grote verdriet over zontje Wigle dat altijd blijft is er nu ook het genieten van en meeleven met het gezin van hun dochter Sietske. Zij ging na de middelbare school naar Groningen, waar ze zich na diverse studies specialiseerde in de zorgsector. Ze trouwde met Hinne Wagenaar, wonen nu in Jorwert en hebben drie, inmiddels grote, kinderen. Eelkje: "Onze band met hen is heel sterk en daar zijn we heel blij mee en genieten van wat ze doen en beleven".

Omslag

In 1978 sloeg binnen het gezin het noodlot toe: zoon Wigle overleed op 12-jarige leeftijd aan een hersenbloeding. Dat sloeg in als een bom. Piet en Eelkje hadden een half jaar nodig om na dit grote en onverwachte verlies de draad van het leven weer op te pakken. Ze verkochten de zaak en gingen in 1980 in hun huidige woning aan de A.H. Trompstrjitte wonen. Hun werkterrein verplaatsten ze naar Joure, waar ze een pand in de Midstrjitte kochten en daar een speciaalzaak in groenten en fruit begonnen. Ook die winkel, die ze samen runden, liep goed. Na verloop van een aantal jaren werd daar echter de klandizie minder omdat de supermarkten ook speciale groenten gingen verkopen.

Wigle overleed op 12-jarige leeftijd.

Piet kreeg gezondheidsproblemen en besloten werd met de zaak in Joure te stoppen en het pand te verhuren. Het werd een herenkledingwinkel. Nadat Piet twee keer aan zijn voet was geopereerd ging het met de gezondheid weer beter en heeft hij in Woudsend divers vrijwilligerswerk gedaan en werd onder meer chauffeur bij visboer Eeuwke Damstra. Piet: "Want wij zijn allebei geen stilzitters, Eelkje ook niet. Zij heeft zich binnen de soos en andere verenigingen ook jarenlang verdienstelijk gemaakt. We zijn veel buiten, houden van fietsen en in de tuin werken en vermaken ons prima".

Piet en Eelkje Visser

Foto Siemon de Vries

Hoe ging het verder

De supermarkt in Woudsend werd na drie generaties Visser in 1980 overgenomen en er kwamen verschillende eigenaren en bedrijfsleiders. Het waren in het begin roerige jaren en van 1980 tot nu, bijna 40 jaar later, valt daarover ook het nodige te vertellen, maar dat staat in de volgende Driuwpôlle.

Hilly Westerhof